

KULTUR / NÖJE

En lokal detektiv

Ett okänt Dalarö avslutar Hilding Eklunds trilogi om Hanningebygden.

Att syssla med lokalhistoria kan vara ett riktigt detektivarbete, fyllt av upptäckarlusta. Den känslan fick Hilding Eklund uppleva när han fann kajkanten till det gamla tegelbruket från 1700-talet.

Nu är den avslutande delen i hans trilogi om Hanningebygden klar.

Sedan Hilding Eklund pensionerades från arbetet med grafikerjobbet på Ähln och Åkerlunds förlag och Telia har hans tillvaro präglats av djupdykningar i kommunens förlutna. Är det inte bildvisningar åt föreningar har det alltid varit nästa bokprojekt. Den senaste tiden har Dalarö varit under luppen.

– En av ambitionerna när jag tog mig an Dalarö var att försöka ta upp sådant som inte redan är så omskrivet, säger han.

Inledningskapitlen i boken, om Vadviken, Kolbotten och Tegelbruket, är han särskilt nöjd med. Det är också här han tycker att det finns lite fyndkänsla. Vid tegelbruket lade fartygen till för att transportera godset vidare för över 200 år sedan.

– Jag hittade den gamla kajkanten som flyttats 20 meter upp på grund av landhöjningen. Man kan faktiskt finna gamla tegelskärvar från 1700-talet där, säger han.

I DESSA KROKOR finns också det som heter Roparberget.

– Man fick ropa till sig färjan för att kunna ta sig över till Smådalarö, säger han.

Men sedan finns också mer bekanta avsnitt som inte går att undvika.

– Det går inte att göra en bok om Dalarös historia utan att nämna August Strindbergs vistelser där, eller Anders Zorn heller för den delen, säger han.

Kyrkan, tullhuset och Dalaröskans är andra självklara inslag i en bok om svunnen lokalhistoria.

– Men skansen har egentligen aldrig gjort någon nytta. När rysarna kom 1719 tog de bara en annan väg och brände ned alltning när de nådde land.

Boken innehåller kortfattade texter där läsaren kan orientera sig bland de 60 olika bilderna. Hilding Eklund har intervjuat en rad människor som bor eller levt på Dalarö. Men tyngdpunkten ligger också på fotomaterialet, där det ibland finns jämförbara dåtids- och nutidsmotiv.

Att det fotografiska är betonat är heller ingen tillfällighet. Hilding Eklund, som varit fotointresserad sedan barnsben, har dokumenterat trakterna och människorna i kommunen sedan 40-talet. Därtill har han en välso-

Hilding Eklund ägnar gärna sin tid åt djupdykningar i den lokala historien i Hanninge. FOTO: ANNA Z. KJELLANDER

terad samling på sisådär 15 000 diabilder pryddigt instoppad i en garderob i hemmet. Här finns lokala motiv som använts i de tidigare böckerna, men också bilder från resor i fjärran länder.

NU HAR HILDING EKLUND betat av kommunen geografiskt genom att sätta dess historia i pränt i en trilogi. Även om han tror att det inte går att göra så mycket mer med den lokala historien, berättar han att han redan är inne i nästa projekt. Det är hans fyra häften med "Hägkomster och minnesfragment" i Hanninge som legat ute på biblioteken som ska bli bok.

– Det var faktiskt en bibliotekarie som sa att hon trodde det behövdes eftersom häftena är så efterfrågade. Det är nästan lite svårt att tala om Dalarö nu eftersom man är inne i något nytt.

Huruvida man kan vänta sig fler böcker med lokal historia efter nästa är han osäker på. Han tror att det mesta är gjort nu. Hilding Eklund väljer att säga som en av hans favoritförfattare, Wilhelm Moberg, en gång sa:

– Det är inte författaren som söker ämnet utan ämnet som söker författaren.

ADRIAN ROSÉN
adrian.rosen@mitti.se
tel 550 550 42

! Lokal kännare

Namn: Hilding Eklund.

Ålder: "Inte så noga, jag är pensionär"

Bor: Hus i Västerhanninge.

Familj: Fru och två utflugna söner.

Yrke: Pensionerad redaktör på Telias personaltidning, grafiker, jobbar med bild och text på förlaget Ähln och Åkerlund.

Aktuellt: Med boken "Dalarö – från sjötull till badort", utgiven av Bildstens bokhandel. Tidigare delar är "Västerhanninge i gamla och nya bilder" och "Glömda bilder från Handen" i samarbete med Olle Flodby.